

2025. szeptember 29. hétfő

**Könyörülj rajtam kegyelmeddel Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal.
(Zsoltár 51,3)**

Mk 3,7-12.: Jézus pedig tanítványaival együtt elment a tengerhez. Nagy sokaság követte őt Galileából, Júdeából, Jeruzsálemből, Idúmeából. Sőt a Jordánon túlról, valamint Tírusz és Szidon környékéről is nagy sokaság jött hozzá, mert hallották, hogy miket művelt. Tanítványaitól azt kérte, hogy egy bárka álljon készen számára a tömeg miatt, hogy ne szorongassák őt. Mivel azonban sokakat meggyógyított, mindazok, akik valami betegségben szenvedtek, ott tolongtak körülötte, hogy megérinthessék. A tisztátalan lelkek pedig, amikor meglátták, leborultak előtte és így kiáltottak: »Te vagy az Isten Fia.« Ő azonban keményen rájuk parancsolt, hogy ne fedjék fel kilétét.

Igehirdetés: Érezted már magadat elhagyatva? Egyedül voltam én sokáig./Majd eljöttek hozzám sokan./Magad vagy, mondták; bár velük/voltam volna én boldogan. József Attila fogalmazza meg zseniálisan, hogy akkor is lehetünk elhagyatva, ha éppen emberek vesznek körül bennünket, akár még akkor is, ha szorongat a tömeg. Érezheted magad elhagyatva akár még egy szerető családban is, egy osztályban, itt a templomban, vagy akár néha a saját gyülekezetedben, közösségedben is. Az elhagyatottság tehát nem egyenlő a magánnyal.

Jézus itt nem magányos, mégis érezhette magát elhagyatva. Miért? Hiszen követik, lesik minden lépését, annyian akarják érinteni, hogy már védőintézkedésként készenlétben van egy bárka, hogy agyon ne nyomják. Mégis azt élhette meg, hogy egy csodadoktorhoz jönnek, csak testi gyógyulást keresnek és ő elsősorban nem ezért jött. Attól is fél, hogy a tisztátalan lelkek elárulják kicsoda ő és akkor még királlyá is akarják majd tenni, ahogy az elő is fordult vele. Vagyis az elhagyatottság érzése akkor is elővehet minket, ha azt érezzük, nem is minket szeretnek, hanem azt, amit mi adni tudunk, hogy a személyünk, a lényünk nem annyira fontos, csak, az amit adunk. Ez fájdalmas tapasztalat.

Mit tesz Jézus ebben a helyzetben? Egyszerűen teszi tovább a dolgát. Gyógyít, tanít és nemsokára kiválasztja a tizenkettőt, hogy Isten országa növekedjen. Egyszerűen csak teszi azt a jót, amit ott és akkor megtehet.

A teremtés hetének kezdetén vagyunk most együtt, ezen a héten fokozottan is figyelünk arra, hogy milyen a viszonyunk az Isten által teremtett és ránk bízott világgal. A hétre készült egy letölthető ökumenikus füzet (<http://teremtesunnepe.hu/?q=node/5047>). A hét alapigéje Izajás/Ézsaiás könyvének 32. fejezetéből: „Végül kiárad ránk a Lélek!” Jó szívvel ajánlom a füzetet mindenkinek, akinek fontos a teremtett világ és az ahhoz köthető felelősségünk. Ez a füzet a mai napra az elhagyatottság témáját hozza elénk, hiszen Izajás a Lélek kiáradása előtti állapotokat festi le például az elhagyatottság kifejezéssel. A teremtés védelmében is érezhetjük magunkat elhagyatva. Mintha ez senkinek nem lenne fontos, mintha semmit sem számítana, hogy én mit teszek. A mai napon Jézusra tekintve azt mondhatjuk: nincs más dolgunk, mint tenni a jót. Ha a másik nem is teszi, ha a hatalmasok mással is vannak elfoglalva, én tehetem azt a jót, ami rám van bízva, és bízhatok abban, hogy kiárad a Lélek, hiszen ezt Isten ígérte meg.

Ez a kettősség védhet meg minket a kiégéstől és a közönytől. Tehetem a jót és bízhatok Istenben, hogy Ő majd befejezi ezt. Én a mai napra ezt az üzenetet hoztam a magam számára és nektek is. Ha úgy érzed, hogy nem értenek, ha éppen elhagyatott vagy, akkor csak tedd a jót. Azt a jót, amire itt és most képes vagy, és hidd el, hogy ami kevésnek tűnik is, Isten kezében csodálatosan sokszorozódik meg. „Légy vidám és tedd a jót, a verebeket meg hagyd csiripelni.” (Don Bosco Szent János)